تاریخ اشاعت جنوری ۱۹۹۸ء
ایڈیشن دوجا

نذرانۂ عقیدت بحضور سرورِ کائنات صلی اللہ علیہ وسلم

تصویرِ مصورؐ دی

از قلم

شاعرِ اہلسنت: مدح سرا شاہِ دوسرا
شاعرِ ریاست صوفی عبدالحکیم غازی سعیدی
اوچشریف ضلع بہاولپور

حسبِ فرمائش
استاذ العلماء حضرت قبلہ مولانا مناظر اسلام
علامہ محمد سراج احمد صاحب السعیدی القادری اوچشریف

کتابت - اعجاز ملک واہی حسین
مُل ۲۳/ روپے
چھاپہ خانہ - رفیق مالک پرنٹنگ پریس بہاول پور

مناجات

اِے عاجزانہ اِلتجا مَولا میڈھی منظور کر!!
ہئی واسطہ محبوب دا مُوجھاں ونجا ڈکھ دُور کر
گِن گِن نہ کر میں نال سائیں عیبی دے نہ کوئی عیب گِن
سوہنے نبیؐ دے نام تے میڈے معاف جرم قصور کر
مشکل دیو بج میں پھس گیاں سائیں باجھوں میڈا کون ھے
مشکل کشا حاجت روا کل غم الم کافور کر
سائیں تاں ہیں سخی دے دراتوں جیں جیں پِنیا گے خیر پا
میڈی سُن صدا اے کبریا ہاں غم زدا مسرور کر
برباد جنہویں کردتو دشمن خلیل اللہ دا
انویں اج دے ایں نمرود داتوں گاٹا چکنہ چور کر
توں جو چاھیں تھیندا لھے او مشکل کشا کونین دا
قادر توں ہیں تقدیر تے نہ غزاں ہتھ مجبور کر
ھئی واسطہ پنج پاک دا اصحابؓ پاک رسولؐ دا
نظرے کرم دی بھال کر میڈے ڈُور درد ضرور کر
انٹ کھٹ خزانے دے ذِچوں غازی لکھاں گے جھولیاں بھر
دامن میڈی اُمید دا بھرے سنجا بھر پور کر

نعت شریف

تصویر دے بارے وچ تقریر مصوّر دی قرآن اندر پڑھ گھن تحریر مصوّر دی
آدم دے کنوں پہلے بے مثل دا دم ہووے اوّل کیتے اوّل تھئی تدبیر مصوّر دی

رحمت دی دوا آئی ہے جو ساڈی شفا کیتے ہر مرض کوں کافی ہے اکسیر مصوّر دی
آ صدق یقین کر تے جو منگیں اُو دل وسی ہے ڈیکھ ایندے ہتھ وچ جاگیر مصوّر دی

قدرت نے عطا کیتی خود آپ جینکوں قدرت توقیر اوندی کوں مَن توقیر مصوّر دی
جابر دے جو بالیں کوں کر زندہ ڈیوے پل وچ بے عین حکم اوندا تقدیر مصوّر دی

جگ چاہے رضا اوندی اُو چاہے رضا ایندی کیا خوب نرالی ہے تصویر مصوّر دی
جیئں ڈیکھناں ہے اونکوں او ڈیکھ گھنے اینکوں تصویر جو واقعی ہے تنویر مصوّر دی

تصویر ہے قرآن قرآن اِ اے ول کیا ہے بے مثل دی بے مثل تفسیر مصوّر دی
بے عیب ہے ہر عیبوں شہکار او غازی آیا آئی جیندی گواہ بݨ گئی تطہیر مصوّر دی

نعت شریف

میڈے محمدؐ دی نہ کوئی مثال کرے کون ریساں ایں سوہݨے دے نال

باغ العلی بکمیل محمدؐ کشف الالجبا بجمالے محمد

حسنت جمیع خصالِ محمدؐ ایں دا شان صلو علیہ وآلِ میڈے محمد دی

جنھاں پیچا سا ڈا اے خیر الانعام خدا نال وِچ تے کیتی جنھ کلام

ڈٹھا کہیں نبیؐ نہیں او کنھا مقام جتھڑی جاہ تے گیا اے صاحب کمال میڈے محمد دی

ایں شمس الضحیٰ ے ایں بدار رالدجا کوں ایں یٰسین طٰہا تے نور الھدا کوں

جے ڈھدی زلیخا رخ مصطفےٰ کوں او بھل ویندی یوسف دا حسن جمال

خدا دے نبیؐ دی نہ کیتی سنجاݨ توڑ طائف والیں کیتا لہو لہاݨ

خدا دی قسم خدا جانی جا نے کیتی بد دعا نہیں سوہݨے کملی والے

نوڑ درخت بھیج بھیج تے آکھول پھندل نکی بݨ ڈٹھیں سائیں توں جیند کھول پھندل

بلا دے جے سوہݨا پتھر بول پھندل کرے ہمسری کوں کیندی مجال

میڈے تن تے لوں نے چلا ڈے توں آراتوں کر بوٹی بوٹی بدن میڈا سارا

ہے پر نام احمدؐ میکوں جند توں پیارا توں سن گھن آمیہ اے آہدا بلال

غازی دی وانگ جگ دیاں توں ڈے چھوڑ ماتاں نبیؐ سائیں دیاں پکھدا رہے روز نعمتاں

جے آکھدیں تے پھیدیں کریں سائیں دیاں باتاں کڈھیں پیش آو سیانہ رنجو ملال

نعت شریف

گھناں نام جاں سوہݨے مدنی دا سبھو دور کیتا لا تھی ویندے
ہیں نام کوں چھدیں عاشقیں دا حال بھڑ بھڑ بیا لا تھی ویندے
تونڑے چاں بلال دی ساڑ ڈیویں بھانویں انگ انگ چیر لتاڑ ڈیویں
او جان دی نہیں پرواہ رکھدا جہڑا میم توں گالھ تھی ویندے
صدیق تاں سائیں کوں جگیندا نہیں کھری نانگ دی کھڈ توں چیندا نہیں
تونڑے ہوندی کھری دا نانگ کیتے سارا ماس نیوالا تھی ویندے
تھیا ڈند جاں شہید ہا مدنی دا سچا عشق ہے ڈیکھ توں کرنی دا
سنڑی خبر جاں بہتر ہی کڈھ چھوڑی کیوں عشق او بالہہ تھی ویندے
پہلے ڈوں گھٹ پانڑی ہا پیالے دلوچ ہتھیں آیا جاں کملی والے دی وچ
پیتا پندھراں سوہݨے رج پانڑی دریا او پیالا تھی ویندے
کیویں جابر دے ڈوں لالیش کوں کیتا زندہ مویں ہوویں بالیں کوں
کرے پاک نبی جیہہ نظرے کرم اتھ فضل حق تعالیٰ تھی ویندے
او عاشق پاک حضور دا نہیں جہڑا قائل سائیں دے نور دا نہیں
پڑھاں وچ اوہ بھی جیئں ویہلے پھول منکر کالا تھی ویندے
ہونکوں بخش خدا بے حساب ڈیسی نہ قبر حشر دا عذاب ڈیسی
غازی جنت وچ ہونکوں جاہ ملسی جیندا کملی والا تھی ویندے

نعت شریف

مزمل دی سوہنڑی کمل کالی والا اے یٰسین طہٰ جیڑھا بول بولے
اولاریب سمجھیں کلام الٰہی آپڑھ وحی دہ وحی ڈے سبھ چھوڑ رڑولے
اے پتھراں کوں چاہے چا پانی بنڑا وے یا پانی تے چاہے پتھر کوں تراوے
پتھر بول پیندن جے سوہنڑا بولاوے ایں شمس الضحیٰ ملنہ بھن بھولا بھولے
اے تقدیراں سوہنڑا جینویں چاہے موڑے لکھا سمجھ ڈلاڈے جیڑھیا چن چا تروڑے
تھیندن تیار رل وچ کھجیاں پنڈ گنڈوڑے تو نے اے رہا وے سڑیاں گگیٹں کولے
سٹے بھاہ دے اندر جے میلا کندورا ہو نکوں بھاہ نہ ساڑے ولے ول سموڑا
ہتھوں دھوہ تے ڈیوے او کڈھ میل پورا ناممکن کوں ممکن بنڑایاایں ڈھولے
کیویں چھڑی کھجی دی تلوار بن گئی لگا ہتھ محمدؐ دی او ہتھیار بن گئی
نبی سائیں دی قدرت دا شہکار بن گئی اجاں وی پھلیندا اوڈیں یار پھولے
اکھیا سائیں نے جابر ہڈیاں اوندیاں میل آجھڑا کوٹھے کھوایا ہائی بکری دا لیلا
ولیں کر زندہ ڈیوال ڈیکھے سارا میلا پڑھے کلمہ میڈا جدوں جھوں کوں چھولے
جو قرآن پڑھدیں خدا دی کلام اے تیکوں ڈسایا نی خیر الانعام!
اجاں غازی سمجھدیں نبیؐ دا مقام خدا خود بلیندے محمدؐ دے اولے

نعت شریف

شاہِ کونین آیا والی دارین آیا گھن تے کمال بے مثال آکھاں واللہ واللہ
سُن ڈیہہ سُناں نواں تیکوں آقا دے کمال
ہاشم دے جانی محبوب ضل جلال
چیر ڈھیا چین لاہا یالتھا سِجھ ولایا ہے انگلی دے نال ہر حال آکھاں واللہ واللہ
انجھا میڈی اکھ اندر گئے آقا دا لعاب
ٹھر گئے آواندا اکھ دا آکھے بوتراب
کرم حضور تھی گئے سب درد دور تھی گئے تھی گیاں نہال اکھ بحال آکھاں واللہ واللہ
ڈیکھ گھنو برکتاں اوں بے نظیر دیاں
ڈتیاں سنڈھ بکری نے دھاراں کھیر دیاں
دل کیوں نہ کھیر ہووے جیکر کریم ڈہووے مطلب دا لال لجپال آکھاں واللہ واللہ
تونے یعقوب دا ہا یوسف بلیقین!
سارے زمانے کنوں ودھ تے حسین
پر ایں جمیل اگوں فخرے خلیل اگوں اوندے جمال دی مجال آکھاں واللہ واللہ
ایں غازی سعیدی دی قاصر زبان
کرے تعریف کیا اوں آقا دی بیان

رب دا حبیبؐ جیہڑا جگ دا طبیب جیہڑا رحمت دی ڈھال ڈکھ ٹال آکھاں واللہ اللہ

نعت شریف

میڈے نبی دے نور دا قائل زمانہ ہو گیا
قسم خدا سائیں توں فدا آپنڑاں بے گانہ ہو گیا
عالم ارواح توں پہلے ہا جیہڑا پردہ نشیں
ظاہر اوہو دنیاں اُتے مخفی خزانہ ہو گیا!
ربیع اوّل دی بارھاں کوں سائیں دی ولادت پاک تے
ایں فرش توں گھن عرش تائیں موسم سوہانہ ہو گیا
حسنِ یوسفؑ توں تھائی بسمل زلیخا مصر دی
پر ایں سراپا حسن دا ڈوں جگ نشانہ ہو گیا
جبرئیل دی جیںؐ حد اُتے حد مُک گئی پرواز دی
اوں حد کنوں لاحد ڈھیں احمدؐ روانہ ہو گیا
پج لا ھے تے سِجھ ولائے پتھریں کوں آ کلمہ پڑھائے

کیئی پن ڈٹھیں بہر ہی کدڑھا سائیں دا دیوانہ ہو گیا
جیئں گھر دا گھر لٹوا ڈتا سائیں دے اشارے پاک تے
مشہور اول صدیق دا صادق یارانہ ہو گیا
غازی اوہندی لبجدا عقیدت سمجھ گئی جے سنور
جیندی زبان تے میم دا جاری ترانہ ہو گیا

مولود شریف

بی بی آمنہ آئے پاک دامنہ جاں لال تیڈڑے لال دا ظہور رہو ونے
مریض لا دوا کوں ملوسی شفا تڑپیندی روح کوں بے بہا سرور رہو ونے
روشن ہوں وار تھی ویسن سکے دیاں وادیاں
موسم بہار گھن آسی خوشیاں سوادیاں
جاں ناز نیں دا اول ماہ جبین دا آون دا ویلا وقت سحور رہو ونے
جنت نما ایں گھر دے تیڈڑے ڈینہہ رات رونکاں
اوگھن تے آسی سوہنیاں سوغات رونکاں
والشمس والضحیٰ دے نور توں سدا اِیے وہیڑا تیڈا اساں انور نور رہو ونے

مٹھے دی لب پاک کنوں کوڑے کھوہ مٹھے
ماکھی دے وانگ تھیویں رکھیا اساں ڈٹھے
جیب کبریا ڈوں جگ دے شہنشاہ دے ہتھ پانی شراب طہور ہوندے
دُریتیم کر ستریاں ہن ایں آگر یمیاں
ویسن یتیم رُوندے بال بھل یتیمیاں
ڈکھیاں دے ڈکھ ونڈا موجھاں ڈیسی ونجا کرم انجھا کریم دا ضرور ہوندے
دُشمن دے کیتے باہن کوں چادر وچھا ڈیسی
کنڈے سٹیسی راہ لے جوہنڑں کوں دُعا ڈیسی
دُشمن کوں جھولی پا سائیں آکھنڑں والا سب رنجوغم الم تیڈا اے دور ہوندے
شرم حیادی بی بی جو بکل وطھیٹ تے
عمر اگذار ویسی جو بیئں میں کوں میٹ تے
او بی بی نیکو کار نبی دی تابعدار شوہر دی باہنی بن تے فخرئے جو رہوندے
محشر دے ڈینہہ کوں غمازے گناہ گار اُمتی
ہر ہک نبی توں تھیسی شرم شار اُمتی
مگر ڈیواں ڈساں اتھ سب دا آسرا امت دا شافی خیرخواہ حضور ہوندے

ڈوھڑے

مازاغ کجل دے نال سجائے جینڈے آپ خداوند نیئں شاہ کونیئں!
جینڈے ہتھ ہتھ خود اللہ دے اونڈے قوزئے وِچ دا نیئں شاہ کونیئں
ڈیہنوں نیڑے نیڑے آ کوں چم چم تے آیا عرش بریں کوں جیئیں شاہ کو نیئں
ہووے غازی کون مثال اونڈی بے مثل جینڈی نالیئں شاہ کونیئں

میڈا میم کریم نبیؐ سوہنا تو نے شاہ ھے شاھی وڈی دا!
خود رب دے پاک خزانے دی ھے مالک ساری مڈی دا
پر سادگی تو قربان ونجاں تن زیب ھے کپڑا کھڈی دا
جینڈی غازی ھے کائنات گدا اونڈا بستر ڈیکھ ھے تڈی دا

ڈاڈھے آدم کوں ہر مشکل وِچ جینڈیاں آ امداداں پکڑیاں
جینڈے شان کوں من تے خود بولیاں لو جہل دی مٹھ دیاں ککریاں
جیں ڈوں گھنڈ بھی جینڈے قدمیں وِچ آئے بھمندا کھا چکریاں
غازی سیئں حلیمہؓ دیاں لجپال چرا گئے بکریاں!!

کدڑاں

رُنیں آدم بی بی حوّا   ہَن پر رَب دے پیار لیوں رُنیں
رُنیں حضرت نوحؑ نبی اللہ یعقوبؑ وی یار لیوں رُنیں
رُنیں ہر کوئی آپنا آپ کیتے نہ بے وی ہار لیوں رُنیں
پَر غازی تیڈا پاک نبی تاں گناہ گار لیوں رُنیں

بی بی آمنہؓ جو فرمایا ہے آنڑ گھن حال کنڈ دیتا نہیں
تیڈی خاطر جے تائیں پاک نبیؐ سوہنڑے رب کوں سجدہ کیتا نہیں
بی بی آکھے او تائیں لال میڈے میڈی ہنجھ کوں تہوں لا پیتا نہیں
انہیں مجلس داڈس غازیا کرے شکوہ جو بدنیتا نہیں!

رکھ سر سجدے وچ رو رو تے لجپال دعائیں ڈھیر منگے
تیڈے کیتے تیڈا پاک نبی بہہ باغ جناں دی سیر منگے
تائیں تہوں کالے بدلکھنڑیں دی جو بخشش شام سویر منگے
اوندا غازی بھل احسان گیوں جو قدم قدم تیڈی خیر منگے

ساری رات خدا دی درگاہ وچ کھڑ عرض کرے ہتھ بدھ سوہݨا
توڑے کھڑیں کھڑیں سُنج پیر ویندن نہیں عمل گھٹیندا اُدھ سوہݨا
اِنویں اُمت سانگیں ڈُنیاں تے تھیا کون نبیؐ جھے ڈِدھ سوہݨا
پئیں غازی تھی قربان ونجاں اِحسان سوہݨے ڈاے ودھ سوہݨا

میڈے میم کریم دے وانگ بیا کوئی صاحب حلم حلیم ڈِٹھا
جیڑھوں پتھر مارن طائف والے کُھڑا ڈیوے دِل دی خیر دُعا
ہتھوں چادر جوڑ وچھا ڈیوے کر دُشمن دی سب معاف خطا
اِنجھا ملݨ محال تھے نہ تھیکن بیا غازی محسن قسم خدا

تیڈے ڈیکھ گتا ہیں کوں رو رو تے لجپال نبیؐ سرور دا
تر ریش مبارک دا تھیندے ہر وال نبیؐ سرور دا
تھے ہن دی گنبد خضرا دی وچ اِے حال نبیؐ سرور دا
پر غازی تیکوں نہیں آیا کوئی خیال نبیؐ سرور دا

جڈوں محشر دے میدان اندر سب ہوونڑیں ٹانگو ٹانگ اتھاں
نہ چھاں چھپری نہ آب ہوا ہوسے دھرتی تراہیں وانگ اتھاں
پے سجھ دی تاپیش نال تھیسن من پاپی درانگو درانگ اتھاں
پر غازی سجدے سر رکھ تے سائیں روونڑیں امت سانگ اتھاں

رب آکھناں ہے محبوب تیڈا کیوں روونڑ میں برداشت کراں!
ڈیواں ڈکھ ہے کوں تیکوں ڈکھ تھیندے میں ول ول کیوں آزمائش کراں
چا سر سجدے وچوں من سوہنڑا ہن دیر نہ لا ایہا خواہش کراں!
ہوں بول تاں صیح مٹھا غازیا تیڈی پوری سب فرمائش کراں

ہن جے جتنی بدکار تونڑیں پر امتی ہن سرکار میڈے!
کھڑے ڈھدن ہیں ڈو ترترتے کر ہوں ڈمنڑاں حبدار میڈے
ہن ہن نہ جیکر گل لا لوواں رل ویسن گناہ گار میڈے
کہیں غازی نال حساب نہ کر من میڈی چابس یار میڈے

لجپال نبی کیویں اُمت کوں گھن آپنڑیں نال نہ ونجے!
لجپال جینکوں لجپال بنڑائی ہے کیوں کر پالے نہ ونجے
میڈا سر سجدے وِچ ھے مولا منی جے تائیں گال نہ ونجے
میڈے کہیں ہک غازی اُمتی دا وِچ دوزخ وال نہ ونجے

گناہ گار تے مَیں بدکار دیاں ہِن ہتھ عربی دے لجاں۔
لجپال پلیسی لاج میڈی ڈے فضل کرم دیاں کجاں
ہِیں کہیں منکر دے آکھیے تے کیوں چھوڑاں در کوں بھجاں
وِچ محشر غازی ڈیکھ گھِنیں میڈیاں وکھریاں ہوسن دھجاں

محبوب پچھا جبرئیل کتوں منگ کینجھے شان قدر ہووِن
گھن لاھنڑاں پاک خلیل والا تیڈے کم کوئی پار اگر ہووِن
جبرئیل آکھیا محبوب مِٹھا جڈوں پُل تے توں پار گزر ہووِن
تیڈے غازی محب دے قدماں کوں جبرئیل دے چھدے پر ہووِن